

Lakivaliokunta

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ja direktiiviksi (lainvalvontaviranomaisen rajat ylittävä pääsy sähköiseen todistusaineistoon)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ja direktiiviksi (lainvalvontaviranomaisen rajat ylittävä pääsy sähköiseen todistusaineistoon) (U 33/2018 vp): Lakivaliokuntaan on saapunut jatkokirjelmä UJ 53/2020 vp — U 33/2018 vp mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- lainsäädäntöneuvos Lauri Rautio, oikeusministeriö
- valtiosyyttäjä Tuuli Eerolainen, Syyttäjälaitos
- rikostarkastaja Heidi Björk, keskusrikospoliisi
- lakimies Asko Metsola, Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiCom ry
- professori Sakari Melander

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- sisäministeriö
- liikenne- ja viestintäministeriö
- Helsingin käräjäoikeus
- Poliisihallitus
- Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry

Viitetiedot

Lakivaliokunta on aikaisemmin antanut asiasta lausunnot LaVL 16/2018 vp, LaVL 29/2018 vp ja LaVL 35/2018 vp.

Valiokunnan lausunto LaVL 2/2021 vp

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄ

Ehdotus

Euroopan komissio on 17.4.2018 antanut ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sähköistä todistusaineistoa rikosasioissa koskevista eurooppalaisesta esittämismääräyksestä ja säilyttämismääräyksestä (COM(2018) 225 final). Samanaikaisesti on annettu ehdotus direktiiviksi yhtenäisistä säännöistä koskien laillisten edustajien nimittämistä todistusaineiston keräämiseksi rikosasioissa (COM(2018) 226 final). Ehdotukset ovat osa komission samana päivänä hyväksymiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on toteuttaa toimia terroristien ja muiden rikollisten toimintatapojen ja -tilan rajoittamiseksi.

Asetus- ja direktiiviehdotuksen pääasiallinen sisältö ilmenee valtioneuvoston kirjelmästä (U 33/2018 vp), jatkokirjelmästä UJ 28/2018 vp sekä nyt käsiteltävästä jatkokirjelmästä (UJ 53/2020 vp) ja sen liitteenä olevasta muistiosta.

Neuvoston yleisnäkemykset on hyväksytty oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksessa joulukuussa 2018 (asetusehdotus) ja maaliskuussa 2019 (direktiiviehdotus). Suomi vastusti asetusehdotusta koskevan yleisnäkemyksen hyväksymistä. Nyt käsiteltävän jatkokirjelmän liitteenä olevan muistion mukaan Euroopan parlamentti on 14.—18.12.2020 pidetyssä täysistunnossa hyväksynyt mietintönsä ehdotuksista. Parhaillaan ovat käynnissä ns. trilogineuvottelut. U-jatkokirjeessä käsitellään merkittävimpiä muutoksia, joita parlamentin mietinnössä ehdotetaan tehtäviksi komission ehdotuksiin.

Valtioneuvoston kanta

Teknologinen kehitys on muuttanut rikollisuuden muotoja ja vaikuttanut merkittävästi sen selvittämismahdollisuuksiin. On tärkeää jatkaa työtä sähköisen todistusaineiston saatavuuden tehostamiseksi erityisesti rajat ylittävissä tiedonhankintatilanteissa. Rikostorjunnan tehostamisessa on kuitenkin huolehdittava myös henkilötietojen suojan ja muiden perusoikeuksien asianmukaisesta turvaamisesta sekä valtioiden täysivaltaisuuden huomioon ottamisesta.

Valtioneuvosto katsoo, että ehdotuksissa tulee huomioida eri tietoluokkien erilainen asema muun muassa luottamuksellisen viestinnän suojan kannalta. On huolehdittava siitä, että puuttuminen yksityiselämän ja luottamuksellisen viestin salaisuuden suojaan rajoittuu vain välttämättömään. Valtioneuvosto kannattaa todetun johdosta erityisesti sitä, että liikenne- tai sisältötietoja koskeva eurooppalainen luovuttamismääräys tulisi toimittaa palveluntarjoajan lisäksi myös viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, jossa toimivalta palveluntarjoajalta tietoja pyydetään (täytäntöönpanoviranomainen). Täytäntöönpanoviranomaisella tulisi olla mahdollisuus asetuksen ja vastaavia kansallisia tilanteita koskevan lainsäädäntönsä perusteella riitauttaa tällainen määräys ja vaikuttaa siihen, voiko määräyksen toimittanut valtio käyttää tietoa rikosprosessissa. Valtioneuvosto ei kannata ehdotusta siitä, että asetuksessa yhdenmukaistettaisiin jäsenvaltioiden lainsäädäntöä koskien vapaata todisteharkintaa tai todisteiden hyödyntämiskieltoa.

Valtioneuvosto katsoo, että lopullisen sääntelyn ei tule johtaa siihen, että toisen jäsenvaltion lainvalvontaviranomaisilla olisi mahdollisuus saada suomalaisten yksityiselämän ja viestinnän luot-

Valiokunnan lausunto LaVL 2/2021 vp

tamuksellisuuden piiriin kuuluvia tietoja silloin, kun se ei ole Suomen perustuslain tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaan sallittua. Ehdotusten valmistelussa tulee muutenkin ottaa huomioon perusoikeuskirjan määräykset ja niitä koskeva oikeuskäytäntö.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Euroopan komissio on 17.4.2018 antanut ehdotukset asetukseksi sähköistä todistusaineistoa rikosoikeudellisissa asioissa koskevista eurooppalaisista esittämis- ja säilyttämismääräyksistä (COM(2018) 225 final) sekä direktiiviksi yhdenmukaisista säännöistä laillisten edustajien nimeämiseksi todistusaineiston keräämistä varten rikosoikeudellisissa menettelyissä (COM(2018) 226 final). Ehdotuksilla pyritään tehostamaan ja nopeuttamaan rajat ylittävissä tilanteissa lainvalvontaviranomaisten pääsyä sähköiseen todistusaineistoon, kuten sähköpostitietoihin tai pilvipalveluihin tallennettuihin pikaviestitietoihin.

Asetusehdotuksessa säännellään, miten ja millä edellytyksillä jäsenvaltion lainvalvontaviranomainen voi suoraan velvoittaa Euroopan unionin alueella palveluita tarjoavan palveluntarjoajan toimittamaan tai säilyttämään tietyn palveluntarjoajan hallussa sähköisessä muodossa olevan tiedon käytettäväksi todistusaineistona käynnissä olevassa rikosoikeudellisessa menettelyssä. Ehdotuksella ei ole tarkoitettu vaikuttavan jäsenvaltioiden sisäisiin menettelyihin. Direktiiviehdotuksessa säännellään palveluntarjoajien laillisten edustajien nimittämistä, jotta näille edustajille voitaisiin toimittaa todistusaineiston toimittamista koskevia pyyntöjä ja määräyksiä.

Tällä hetkellä asetusehdotuksen mukainen rajat ylittävä tiedonhankinta perustuu eurooppalaista tutkintamääräystä koskevan direktiivin (2014/41/EU, EIO) täytäntöönpanolainsäädäntöön ja muihin säännöksiin kansainvälisestä rikosoikeusavusta.

Lakivaliokunta on lausunut asetus- ja direktiiviehdotuksista neuvottelujen alkuvaiheessa (LaVL 16/2018 vp), sekä neuvoston yleisnäkemyksen vaiheessa (LaVL 29/2018 vp ja LaVL 35/2018 vp). Valtioneuvoston kirjelmässä (U 33/2018 vp, s. 2) ja lakivaliokunnan aiemmassa lausunnossa (LaVL 16/2018 vp, s. 4) selostetaan säädösehdotusten taustaa. Lakivaliokunta arvioi jatkokirjelmässä esitettyä sekä neuvottelutilannetta aiemmissa lausunnoissaan esittämänsä valossa. Lakivaliokunta lausuu esityksestä oman toimialansa osalta.

Neuvoston yleisnäkemykset on hyväksytty oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksessa joulukuussa 2018 (asetusehdotus) ja maaliskuussa 2019 (direktiiviehdotus). Jatkokirjelmän mukaan Suomi vastusti asetusehdotusta koskevan yleisnäkemyksen hyväksymistä. Euroopan parlamentti on 14.—18.12.2020 pidetyssä täysistunnossa hyväksynyt mietintönsä ehdotuksista. Parhaillaan ovat käynnissä ns. trilogineuvottelut. U-jatkokirjelmässä käsitellään merkittävimpiä muutoksia, joita parlamentin mietinnössä ehdotetaan tehtäviksi komission ehdotuksiin. Tämän vuoksi sekä erityisesti asetusehdotukseen sisältyvien merkittävien periaatteellisten kysymysten vuoksi lakivaliokunta keskittyy lausunnossaan edellistä lausuntoaan vastaavin tavoin asetusehdotuksen hyväksyttävyyden kannalta eräisiin kaikkein keskeisimpiin kysymyksiin.

Lakivaliokunta suhtautuu myönteisesti ehdotusten tavoitteisiin. Teknologinen kehitys on muuttanut rikollisuuden muotoja ja vaikuttanut merkittävästi sen selvittämismahdollisuuksiin. Valio-

Valiokunnan lausunto LaVL 2/2021 vp

kunta yhtyy valtioneuvoston näkemykseen siitä, että on tärkeää jatkaa työtä sähköisen todistusaineiston saatavuuden tehostamiseksi erityisesti rajat ylittävissä tiedonhankintatilanteissa. Tällaisessa yhteistyössä ja sitä kehitettäessä on kuitenkin huolehdittava myös henkilötietojen suojan ja muiden perusoikeuksien asianmukaisesta turvaamisesta sekä valtioiden täysivaltaisuuden huomioon ottamisesta. Valiokunta painottaa aiemmissa lausunnoissaan toteamansa mukaisesti (LaVL 16/2018 vp, s. 5 ja LaVL 29/2018 vp, s. 4), että myös oikeusturvanäkökohdat on turvattava kehitettäessä rajat ylittävää tiedonhankintaa.

Lakivaliokunta on aiemmassa lausunnossaan (LaVL 16/2018 vp, s. 5, ks. myös LaVL 29/2018 vp, s. 4) viitannut siihen, että asetusehdotuksen oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan 1 kohta. Sen mukaan oikeudellinen yhteistyö unionissa rikosoikeuden alalla perustuu tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen, ja siihen kuuluu jäsenvaltioiden lakien ja asetusten lähentäminen artiklan 2 kohdassa ja 83 artiklassa tarkoitetuilla aloilla. Vastavuoroisen tunnustamisen instrumenteissa on ollut perinteisesti keskeistä nimenomaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön tiivistäminen ja tehostaminen. Lakivaliokunta totesi lausunnossaan, että nyt käsiteltävä asetusehdotus puolestaan siirtää pyyntöjen arviointiin liittyviä tehtäviä palveluntarjoajille ja asettaa ne lähinnä oikeudellisia asioita hoitavan viranomaisen rooliin. Valiokunta totesi, että palveluntarjoajille on ehdotettu varsin laajaa vastuuta oikeudellisessa harkinnassa niiden vastaanottaessa tietopyyntöjä. Lakivaliokunta piti ehdotettua sääntelymallia muun muassa oikeusturvaystävänä ongelmallisena. Valiokunta piti tärkeänä, että toisen jäsenvaltion viranomaisen toimittama tietojen säilyttäminen tai luovuttaminen koskeva määräys arvioidaan sen valtion viranomaisen toimesta, jossa toimivalta palveluntarjoajalta tietoja pyydetään. Valiokunta katsoi lausunnossaan, että asetusehdotukseen sisältyvä toimintamalli toisen jäsenvaltion viranomaisen ja palveluntarjoajan välisestä yhteydenpidosta ei näin ollen ollut valiokunnan näkemyksen mukaan asianmukainen.

Asetusehdotusta koskevassa neuvoston yleisnäkemysvaiheessa liikenne- ja sisältötietojen osalta neuvotteluissa oli kasvatettu palveluntarjoajan sijaintivaltion roolia määräysten arvioinnissa (ks. tarkemmin LaVL 29/2018 vp, s. 4). Tuolloin lakivaliokunta katsoi (LaVL 29/2018 vp, s. 5), että asetusehdotuksessa tuolloin omaksuttu perusratkaisu oli edelleen samalla tavoin ongelmallinen kuin alkuperäisessä asetusehdotuksessa. Asetusehdotuksessa tuolloin omaksuttu lainsäädännöllinen ratkaisu tarkoittaisi edelleen, että toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva palveluntarjoaja vastaanottaisi ja käsitelisi tietopyyntöjä. Toteutuessaan asetusehdotus näin johtaisi edelleen tilanteeseen, jossa palveluntarjoajat olisivat lähinnä oikeudellisia asioita hoitavan viranomaisen asemassa. Tuolloin lakivaliokunta uudisti edellisessä lausunnossaan (LaVL 16/2018 vp, s. 5) esittämänsä näkemyksen siitä, että toisen jäsenvaltion viranomaisen toimittama tietojen säilyttäminen tai luovuttaminen koskeva määräys tulee voida arvioida sen jäsenvaltion viranomaisen toimesta, jossa toimivalta palveluntarjoajalta tietoja pyydetään. Valiokunta ei puoltanut asetusta koskevan yleisnäkemyksen hyväksymistä, ellei viimeksi mainittu edellytys täyty (Ks. LaVL 29/2018 vp, s. 5–6).

Nyt käsiteltävän jatkokirjelmän mukaan Euroopan parlamentin mietinnössä ehdotetaan, että sähköistä tietoa koskeva eurooppalainen luovuttamismääräys tai säilyttämismääräys tulisi aina toimittaa samanaikaisesti sekä palveluntarjoajalle että täytäntöönpanovaltion viranomaiselle. Jos kysymys olisi säilyttämismääräyksestä taikka tilaajatietoja tai henkilön henkilöllisyyden selvittä-

Valiokunnan lausunto LaVL 2/2021 vp

miseksi hankittavia IP-osoitetietoja koskevasta luovuttamismääräyksestä, määräyksen toimittaminen täytäntöönpanovaltion viranomaiselle ei viivästyttäisi palveluntarjoajan vastaamista määräykseen. Jos luovuttamismääräys koskisi luottamuksellisen viestinnän suojan kannalta olennaisina pidettäviä tietoluokkia eli liikenne- tai sisältötietoa, palveluntarjoajan ei tulisi toimittaa tietoa ennen asetuksessa tarkoitettua määräajan umpeutumista ainakaan, jos täytäntöönpanoviranomainen ei olisi tätä ennen ilmoittanut palveluntarjoajalle määräyksen hyväksyttävyydestä. Lakivaliokunnan käsityksen mukaan Euroopan parlamentin ehdottama malli vastaa yleisnäkemystä paremmin lakivaliokunnan aiemmin asetusehdotuksen eduskuntakäsittelyn yhteydessä omaksumaa kantaa.

Lakivaliokunta toteaa, että asetusehdotus edellä sanotun mukaisesti pääsääntöisesti tarkoittaisi määräyksen antavan jäsenvaltion viranomaisen yhteistoimintaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen tai siellä toimivan palveluntarjoajan laillisen edustajan kanssa. Kysymys ei näin varsinaisesti ole sellaisesta vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ilmentävästä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä, jonka on perinteisesti katsottu kuuluvan SEUT 82(1) artiklan alaan, ei siinäkään tapauksessa, että täytäntöönpanovaltion viranomaiselle annettaisiin komission alkuperäistä asetusehdotusta merkittävämpi asema, kuten parlamentin mietintöön sisältyvässä asetusehdotuksessa on tehty. Järjestely, jossa todisteiden esittämis- tai säilyttämismääräys joka tapauksessa toimitettaisiin suoraan palveluntarjoajalle — vaikkakin se samalla toimitettaisiin myös täytäntöönpanoviranomaiselle — merkitsee valiokunnan käsityksen mukaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen luonteen merkittävää muuttumista. Tämänkaltaisen järjestely voi muuttaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteelle perustuvan rikosoikeudellisen yhteistyön luonnetta arvaamattomalla tavalla. Lakivaliokunta toteaa SEUT 82 (1) artiklan osalta, ettei ole ongelmaton kehityssuunta pyrkiä tulkitsemaan kyseisen artiklan oikeusperustaa tavalla, joka poikkeaa sille alun perin tarkoitettusta ja sille tulkinnallisesti vakiintuneesta merkityssisällöstä.

Jatkokirjelmästä ilmenevän valioneuvoston kannan mukaan valtioneuvosto katsoo, että ehdotuksissa tulee huomioida eri tietoluokkien erilainen asema muun muassa luottamuksellisen viestinnän suojan kannalta. On huolehdittava siitä, että puuttuminen yksityiselämän ja luottamuksellisen viestin salaisuuden suojaan rajoittuu vain välttämättömään. Valtioneuvoston kannan mukaan valtioneuvosto kannattaa todetun johdosta erityisesti sitä, että liikenne- tai sisältötietoja koskeva eurooppalainen luovuttamismääräys tulisi toimittaa palveluntarjoajan lisäksi myös viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, jossa toimivalta palveluntarjoajalta tietoja pyydetään (täytäntöönpanoviranomainen).

Valiokunnan oikeusministeriöltä saaman selvityksen mukaan neuvoston enemmistö pitää täytäntöönpanoviranomaiselle Euroopan parlamentin mietinnössä ehdotettua roolia asetuksen keskeisimpänä kysymyksenä vastustaen sitä voimakkaasti. Lopullinen teksti ei siten tältä osin tule oikeusministeriön mukaan olemaan Euroopan parlamentin mietinnön mukainen, eikä Suomen neuvotteluasemalle ole saadun selvityksen mukaan eduksi, että Suomi ajaa sellaista kantaa myöskään neuvotteluissa. Tämän sijaan perusteltuna voidaan oikeusministeriön mukaan pitää keskittymistä valtioneuvoston kannan mukaisesti nimenomaan luottamuksellisen viestinnän suojan kannalta herkimpiä tietoluokkia koskeviin luovuttamismääräyksiin ja siihen, että näiden osalta täytäntöönpanoviranomaisella on määräysten arvioinnissa todellinen rooli ja mahdollisuus reagoida.

Valiokunnan lausunto LaVL 2/2021 vp

Lakivaliokunta yhtyy valtioneuvoston näkemykseen siitä, että ehdotuksissa tulee huomioida eri tietoluokkien erilainen asema muun muassa luottamuksellisen viestinnän suojan kannalta. On huolehdittava siitä, että puuttuminen yksityiselämän ja luottamuksellisen viestin salaisuuden suojaan rajoittuu vain välttämättömään. Sen sijaan siltä osin kuin valtioneuvoston kannan mukaan valtioneuvosto kannattaa todetun johdosta erityisesti sitä, että liikenne- tai sisältötietoja koskeva eurooppalainen luovuttamismääräys tulisi toimittaa palveluntarjoajan lisäksi myös viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, jossa toimivalta palveluntarjoajalta tietoja pyydetään, lakivaliokunta toteaa seuraavaa: Edellä selostetusta neuvottelutilanteesta huolimatta valiokunta katsoo edellä mainituista periaatteellisista sekä oikeusturvaan liittyvistä syistä perustelluksi uudistaa aiemmissa lausunnoissaan toteamansa valtioneuvoston kannasta poikkeavan näkemyksen, jonka mukaan toisen jäsenvaltion viranomaisen toimittama tietojen säilyttämistä tai luovuttamista koskeva määräys tulee voida arvioida sen jäsenvaltion viranomaisen toimesta, jossa toimivalta palveluntarjoajalta tietoja pyydetään. Näin ollen täytäntöönpanovaltion viranomaisella tulee valiokunnan näkemyksen mukaan olla todellinen rooli kaikissa tietojen säilyttämistä ja luovuttamista koskevis- sa tilanteissa.

Alkuperäisestä valtioneuvoston kirjelmästä (U 33/2018 vp, s. 16) ilmi käyvin tavoin alkuperäiseen ehdotukseen sisältyvät toisen jäsenvaltion viranomaisille ehdotettavat toimivaltuudet olivat luonteeltaan sellaisia, että ne saattaisivat muodostua jossain määrin laajemmiksi kuin Suomen kansallisten viranomaisten toimivaltuudet kansallisen lain perusteella vastaavissa tilanteissa. Valiokunnan neuvoston yleisnäkemysvaiheessa antamasta lausunnosta ilmi käyvin tavoin (LaVL 29/2018 vp, s. 5) tilanne oli tuolloin edelleen sama. Valiokunnan oikeusministeriöltä saaman selvityksen mukaan Euroopan parlamentin mietinnössä liikenne- tai sisältötietojen osalta ehdotettu kieltäytymisperuste, jonka perusteella määräyksen tarkoittaman tutkintakeinon toteuttaminen voitaisiin myös rajat ylittävissä tilanteissa rajoittaa täytäntöönpanoviranomaisen kansallisessa lainsäädännössä vain tiettyihin tai tietyn rangaistustason rikoksiin, vaikuttaisi ainakin Suomen kansallisen järjestelmän kannalta vastaavan lakivaliokunnan esittämään huoleen. Muita tietoluokkia koskevien luovuttamismääräysten osalta vastaavaa kieltäytymisperustetta ei saadun selvityksen mukaan ole, vaan sovellettaviksi voivat tulla 10 a artiklan 1 kohdan kieltäytymisperusteet. Näiden osalta on epäselvää, minkälaisissa tilanteissa määräysten täytäntöönpanon voitaisiin katsoa esimerkiksi olevan vastoin EU:n perusoikeuskirjasta tai Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 6 artiklasta jäsenvaltiolle johtuvia velvoitteita.

Lakivaliokunta on aiemmissa lausunnoissaan (LaVL 16/2018 vp, s. 5 ja LaVL 29/2018 vp, s. 5) pitänyt keskeisenä sen varmistamista, että ehdotusten perusteella ei synny tilannetta, jossa kynnys tietyn tutkintatoimen käytölle jäsenvaltiossa olisi erilainen valtioiden rajat ylittävissä tilanteissa kuin valtion sisällä tapahtuvassa rikostutkinnassa. Valiokunta uudistaa tältä osin aiemmin lausumansa. Valiokunta painottaa, että asetuksen ei tulisi mahdollistaa tilannetta, jossa toisen jäsenvaltion viranomaisten toimivaltuudet Suomessa sijaitsevan palveluntarjoajan osalta olisivat laajemmat kuin Suomen kansallisten viranomaisten toimivaltuudet kansallisen lain perusteella vastaavissa tilanteissa.

Euroopan parlamentin mietintöön sisältyvän asetusehdotuksen 11 c artiklan mukaan asetuksen vastaisesti hankittua todistusaineistoa ei tulisi voida hyödyntää tuomioistuimissa. Lakivaliokunta pitää perusteltuna valtioneuvoston kantaa, jonka mukaan valtioneuvosto ei kannata ehdotusta siitä, että asetuksessa yhdenmukaistettaisiin jäsenvaltioiden lainsäädäntöä koskien vapaata todiste-

Valiokunnan lausunto LaVL 2/2021 vp

harkintaa tai todisteiden hyödyntämiskieltoa. Valiokunta katsoo, että jatkovalmistelussa on syytä pyrkiä siihen, että asetus ei tule sisältämään 11 c artiklan kaltaista määräystä.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Lakivaliokunta ilmoittaa,

että valtioneuvoston kannasta poiketen säännösten tulee mahdollistaa se, että toisen jäsenvaltion viranomaisen toimittama tietojen säilyttämistä tai luovuttamista koskeva määräys voidaan arvioida sen jäsenvaltion viranomaisen toimesta, jossa toimivalta palveluntarjoajalta tietoja pyydetään,

että se korostaa SEUT 82 (1) artiklaan liittyen edellä esitettyjä seikkoja, ja

että valiokunta muilta osin yhtyy valtioneuvoston kantaan edellä esitettyin täydennyksin.

Helsingissä 11.3.2021

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Leena Meri ps
jäsen Hanna Huttunen kesk
jäsen Saara Hyrkkö vihr
jäsen Pihla Keto-Huovinen kok
jäsen Marko Kilpi kok
jäsen Antti Kurvinen kesk
jäsen Antero Laukkanen kd
jäsen Matias Mäkyinen sd
jäsen Jouni Ovaska kesk
jäsen Mari Rantanen ps
jäsen Ruut Sjöblom kok
jäsen Mirka Soinikoski vihr
jäsen Sebastian Tynkkynen ps
jäsen Paula Werning sd
jäsen Johannes Yrttiaho vas

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Mikko Monto